

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 18 (2243)

Велико Търново, четвъртък, 10 февруари 1966 г.

Цена 2 стотинки

Предизборно оживление в окръга НАРАСТВА ПОЛИТИЧЕСКАТА И ТРУДОВАТА АКТИВНОСТ

27 ФЕВРУАРИ. Все повече нахсява времето до този неделен ден, в който ще бъдат изборите за народни представители, народни съветници, съдии и съдебни заседатели. Това е ден, в който народът ни, единен и сплотен под знамето на Отечествения фронт, ще гласува за своите избраници. Техните кандидатури са вече обсъдени и издигнати. Сега в низовите организации на Отечествения фронт се организират срещи с тях. По махали и квартали, на публични събрания излизат партийни и стопански ръководители, лектори от лекторските групи към Отечествения фронт, други докладчици, които запознават избирателите с най-актуалните проблеми на международното положение, икономическата политика на партията, успехите на окръга и общините. По звена, бригади, в кооперативните стопанства и предприятията на окръга трудещите се творчески обсъждат тезисите на Политбюро на ЦК на БКП, запознават се с плана за 1966 година и в чест на изборите разгръщат още повече социалистическото съревнование, движението за комунистически труд, за решаването на задачи по техническия прогрес, за още по-големи успехи през 1966 година.

Работата на Отечествения фронт в предизборните дни все повече и повече се свежда до най-близък контакт с всеки човек. За това говорят провежданите срещи, разговори в низовите организации с кандидатите, усилената дейност на агитаторите, многото и много дела по нагледната агитация: написването на лозунги, поставянето на диаграми за успехите в различни сектори на живот, подреждането на витрини, изложби, ктосе, специалната уредба на бригадите и отечественофронтските клубове като агитпунктове.

Особено отговорна е задачата на художествените състави. Техният репертоар се разнообразява с предизборна тематика. Разунават се нови песни за строителството, народни песни, разкрили героичното минало на нашия народ. Във всяко село кипи оживена театрална самодейност. Театралните и естрадно-сатиричните състави готвят свои програми в чест на изборите. Голям актив имат пионерите и средношколците, които досега са разнообразили много квартални събрания, седенки, били са на много места със своите песни, танци, стихове. Художествените състави все повече стават душата на онези всенародни тържества и веселия, в каквито ще бъде превърнат самият изборен ден — 27 февруари.

Остават броени дни. Във всенародната задача за образцово провеждане на изборите масовите организации и предимно Отечествения фронт трябва да сумееят да възвекат мало и голямо. В близките дни около изборите още по-умело трябва да се използват всички форми на масово-политическа работа.

В тези предизборни дни Националният съвет на Отечествения фронт се обръща към българския народ още веднъж в деня на изборите да докаже своето непоколебимо единство и сплотеност около Българската комунистическа партия, своята воля да укрепва народната власт, да изгражда Родина още по-цветуща, още по-могъща. Няма съмнение, че и трудещите се от нашия окръг, от нашите села и градове, на 27 февруари ще манифестират своята увереност във вярно начертания път напред.

Колективът на Завода за стоманобетонни изделия „Георги Терзиев“ в Свищов е известен с успехите си в качеството на продукцията. През новата година участниците в движението за комунистически труд са отново в челните колонии на съревнованието за високо качество.

НА СНИМКАТА: Работници от бригадата на Симеон Ламбев.

Обществена сграда, построена през годините на Четвратата петилетка в Александрово.

ПО ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

В ГОДИНИТЕ на народната власт коренно се измени обликът на селата Горна Студена и Александрово. На мястото на някогашните скупени къщи сега излизат снага хубави, просторни, хигиенични жилища, изградени от тухли. Само в Александрово, където живеят 700 души, ново построените къщи възлизат на 150. През Четвратата петилетка са построени 50 нови жилища.

Подменена е и вътрешната уредба в домовете. Бюфетите, гардеробите и другите мебели намират широко приложение в битата на хората. През 1963 г. в Горна Студена имаше само един телевизор. Сега, когато се мъжкне, в оните на телевизионните предавания, хората се събират не на едно, две или десетина места, а в повече, от 85 домова край телевизорите. Александрово по броя на домомаксимум е близо три пъти

и половина по-малко от Горна Студена, а по броя на телевизорите е на първо място в общината. В това малко, обновено село на Дунавската равнина, на всеки втори или трети покрив има телевизионна антена.

Наред с новите кокетни домове на кооператорите и съвременната уредба в тях, сордост на хората са и обществени постройки. Един от скъпите дарове за горностуденчани, в годините на Четвратата петилетка, е търговският дом — с ресторант, сладкарница, магазин за продажба на различни видове платове и трикотаж. В съседство до него се намира управлението на потребителната кооперация. Все в центъра, по главната улица, на 219—300 метра е сградата, където в додния етаж е народният съвет и пощенската станция — с апаратура за телефон и радиоприемник, а на горния етаж е

здравната служба. Близо до тях в горния край на парка е читалищният дом, строен в годините на народната власт.

Друга придобивка, получена висока оценка и признание от населението в общината, е данята и фурната. Вече втора година откак кооператорите от двете селища получават редовно топъл, качествено изпечен хляб. Предишните разправии във връзка с недостига и лошото качество на хляба вече ги няма. Клиентите, вместо недоволствия, изказват само благодарности.

Отидете ли в Горна Студена, ще видите и това, че днес четири пъти специален автобус от Александрово и Горна Студена, собственост на кооперативното стопанство, закарва и открива учениците, работниците от ремонтната работилница на ТКЗС и служителите. Повече от пет години по междуселския път Горна Студена — Александрово пътува

кооперативният автобус.

Горностуденското стопанство не е от челните в окръга. То, обаче, през Четвратата петилетка постигна хубави успехи. Чистата продукция бележи ръст. През 1961 г. тя е била 785 000 лева, а през последната година на Четвратата петилетка се увеличава на 1 353 000 лева. На човекоден през 1961 година е разпределено по 2,20 лева, а сега, през последната година от петилетката, по 3,80. Доходът средно на работоспособен кооператор от 500 лева през 1961 г. се е увеличил близо на 1000 лева.

Трета година вече откак кооператорите получават платен домашен отпуск. От тази година над 280 кооператори-пенсионери, навършили 20-годишно членство в ТКЗС, ще получават по 10 лева на тримесечие допълнително, освен пенсията, която държавата им дава като земеделски стопани.

Направеното досега в Горна Студена и в общината не е малко. С асфалтирането, озеленяването и благоустрояването на площада на селото, Горна Студена ще стане още по-красива и привлеклива. Някогашната мечта да бликне бистра питйна вода във всеки дом на селото наближава да се осъществи. Започнатото водоснабдяване с построяването на помпената станция и поставянето на всички тръби е в пълен ход.

Тези и други мероприятия в селищата ще бъдат осъществени, благодарение на трудолюбие на населението, което непрестанно е на своя пост и воюва за пълен разцвет на родните села.

Текст и снимки: ДИМ. БУРНЕВ

ПЪРВИ УСПЕХИ ПРЕЗ ПЕТИЛЕТКАТА

Новата петилетка поставя пред работниците от промишлените предприятия на Великотърновски окръг редица важни задачи. Те трябва да увеличат обема на продукцията, да я разнообразят и издигнат на нивото на международния параз. Затова още през първия месец на 1966 година се започна упорита работа за тяхното преизпълнение.

Планът за общата промишлена продукция за януари е изпълнен 108,9 на сто. Произведена е надпланова продукция за 616 000 лева, а в сравнение със същия период на миналата година нашите предприятия са дали в повече промишлена продукция за 1 956 000 лева.

Най-голям успех са постигнали предприятията, които експериментират новата система на планиране и стопанско ръководство. Те са преизпълнили плана си за януари с 14,7 на сто, произвели са надпланова продукция за 1 178 000 лева.

Успехите продължават да се множат и утвърждават, с тях работниците от нашия окръг ще посрещнат големия народен празник — изборите на 27 февруари.

ПРИЗИВ КЪМ СЪРЕВНОВАНИЕ

Подготовката на изборите в Радиозавода във Велико Търново се извършва при голямо оживление. Колективът на участък „Радиочасти“ призова всички работници на масово съревнование и обяви дните до 27 февруари за ударни в чест на изборите. Към снабдителите той се обръща с призив за своевременно доставяне на всички материали и полуфабрикати, а към конструкторите и технолозите — да оказват системна помощ на всички участъци за производство на висококачествени радиоприемници. От своя страна той обеща да произвежда само висококачествени полуфабрикати и навреме да ги подава на монтажните участъци.

Целият колектив е убеден, че така най-добре ще отговорят на изборите и Шестия конгрес на Професионалните съюзи.

МИХАИЛ ДОНЕВ

ДОСТИГНАХА ГРАФИКА

В дните, които предшествуват 27 февруари — деня на изборите, транспортните работници от Железопътния възел в Горна Оряховица са в усилена трудова надпревара. Всяка бригада, всеки специалист и работник се стремят да изпълняват срочно и висококачествено поставените им задачи.

Основата за високите темпове, с които се работи сега в Локомотивното депо, беше поставена на още през първия месец на Петата петилетка. Но за съвсем кратък период настъпиха студени и снеговалежни дни през януари, както и някои допълнителни затруднения, допринесоха за временно удължаване с по няколко часа (в студени случаи и повече) престоя на локомотивите за промишлен ремонт. Това наложи ръководството, партийният и профсъюзният актив да вземат веднага мерки за изравняване с графиката.

Начело в борбата за срочност, качество и редовно поддръжка на локомотивите застанаха отново първенците от бригадата за комунистически труд на Стефан Гугучков. Упорито и денонсис извършваха ремонта по арматурите на парните котли, ревизиите на кнорвите и мажните помпи.

Освен това всички пътни колонии активно се включиха в

предизборното социалистическо съревнование за извозване на повече наднормени товари и поддръжане на локомотивите в добър вид. През този зимен период бригадата на Андрей Райков, младежката пътна колона и др. не са допуснали влак да закъснее, или да не стигне до предназначението си.

Подобрената организация на работата в Локомотивното депо и обхваляният всички ентусиазъм, спомогнаха да бъдат извозени през януари 3 883 000 бруто-тон километри повече. А през първите работни дни на февруари се премина към изравняването с графиката, който беше нарушен. Пример за висококачествено извършен ремонт дават Иван Енчев, Марин Петков, Ангел Петров и др., които всекидневно преизпълняват трудните си норми. Локомотивите вече престояват за ремонт по 28 часа, вместо по 35 часа, както е било по-рано. Още подобрени са резултатите в това отношение в Електрическия цех на депо, където планът за престоя на локомотивите се изпълнява често до 109 на сто.

Девизът на работниците: „В чест на изборите по вина на Локомотивното депо да няма закъснели влакове“ — всеки ден се превръща в дело.

М. МАНОЛОВ

ПРОЛЕТНА СЕИТБА

Времето се затопли. Вдигна се снежната пелена, стърпна земята. Настъпи благоприятен момент за сеитба на най-ранните пролетни култури. Машините на кооперативните и държавните стопанства в окръга плъзнаха по обширните блокове.

Първи започнаха стопанствата в балканския край. В Килифаревото вече засяха 1080 декара с овес, в Златарица — 420 декара, в Елена — 70 декара.

Сеят и механизаторите в Лясковец, Джулюница, Беброво и другаде.

ЗА ПРЕГЛЕДА на пионерската самодейност всички дружини от Полско-тръбешката община са на крак. В усилената подготовка са тригласният хор от Полски Тръмбеш, дуугласните хорове от Раданово и Климентово, вокалните групи от Орловец и Кераница. С ентусиазъм работят и танцьорите.

ЧИТАЛИЩНИЯ Салон а Саловодене се състои среща на шофьорите и мотористите от общината, на която бяха запознати с минимума по оказване първа помощ при катастрофи.

НАВЪРШВА СЕ една година от откриването на музея в Лясковец. Досега музей е посетен от близо 3200 граждани от Лясковец и около 350 гости на града. През годината музейът беше обогатен с 42 нови ценни предмети

Вести

и документи, които дават допълнителна светлина върху миналото на града.

ВСЕКИ ПОЧИВЕН ДЕН работници от ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица уреждат излети до хижа „Божур“. Физкултурният колектив организира най-разнообразни прояви. Само през януари 600 души участваха в различни дисциплини — цехови турнири по шах, тенис на маса, волейбол. В закарлелните крокове се включиха над 400 души.

ЧЕРА, и ДНЕС — четирни пъти седмично —

НАРОДНИ КАНДИДАТИ

Стоян Буюклиев

ХОРАТА от Еленския край го познават добре.

Стоян Стефанов Буюклиев е роден на 16. IX. 1918 г. в махала Босевци, в бедно селско семейство.

В редовете на РМС влиза още през 1935 г., а само след 3 години, едва 20-годишен е вече член на БКП.

За участие в съпротивителното движение през 1942 г. бива осъден на 15 години затвор. Със затворнически дрехи посреща и утрото на Свободата — 9. IX. 1944 година.

Стоян Буюклиев най-активно, без пестене на силите се отдава на работа — член на Околийския комитет на БКП в Елена, след преустройството член на Градския комитет на БКП, същевременно председател на Градския народен съвет в Елена, директор на ДЗС в Тозлулан, председател на ТКЗС в Елена, а от април 1950 година досега е член на Окръжния комитет на БКП във Велико Търново.

Сега първият секретар на Градския комитет на БКП в Елена — Стоян Стефанов Буюклиев — отново е издигнат от хората в своя роден край за кандидат за народен представител в Петото Народно събрание. Еленчани са свидетели на неговия упорит труд, ентусиазъм, внимание към трудещите се и затова с радост ще гласуват за него.

Неделчо Кенов

ВЕЧЕ ГОДИНИ НАРЕД той е редом с тях, които сега издигат кандидатурата му за народен представител. Хората от Сухиндолския избирателен район добре познават качествата на заместник-председателя на ТКЗС в Сухиндол на опитния специлист-агроном.

Роден е на 13 ноември 1926 г. в село Бяла река, в селско семейство. Завършил е гимназията и си образование в Сухиндол през 1945 г. и още същата година е приет за студент в Агрономическия факултет в София.

С диплом в ръка, млад и енергичен, от септември 1949 г. той започва работа като агроном в ТКЗС, после в ДЗС в бившата Германоловска околия.

През 1952 г. се завръща в родния си край. Започва работа като агроном в бившия Околийски народен съвет в град Павликени. Бил е участъков агроном във Върбовка, Бяла река, Горско Сливово, агроном в МТС — Сухиндол, а от месец ноември 1963 г. е заместник-председател на ТКЗС в Сухиндол.

Другарят Неделчо Кенов е член на БЗНС от 1953 г. Оттогава той активно работи за организационното укрепване на дружбите от района на Сухиндолската община, за процъфтяване на комунистическо-земеделското единство. От 1959 г. е председател на Общинското ръководство на БЗНС. И досега той работи всеотдайно за претоварване в живо дело политиката на Партията и Народноправителството, за решаване на големите задачи в областта на селското стопанство.

на игрище „Юнак“ — Велико Търново се организират интересни срещи от турнира по футбол на малки вратички. Днес ще играят отборите на ДИП „В. Мавриков“ и Военното окръжие, ТПК „Трапезица“ и ВВМУ „В. Левски“, ТПК „Масив“ и юноши, втори отбор.

ДНЕС се провежда градската отчетно-изборна конференция на физкултурно дружество „Етър“.

ВЕЧЕР на младото семейство ще се проведе до вечерта в ДИП „Победа“ — Велико Търново. Ще бъде изпълнена програма от танцовия колектив „Победа“, кръжок „Художествено слово“ при Профсъюзния дом на културата и др.

(По материали на К. Димов, С. Петков, Е. Дочев, М. Занев и И. Петров).

Изглед от площада на Горна Студена.

ТЕ ЩЕ ГЛАСУВАТ ЗА ПЪРВИ ПЪТ

Представители на редакцията се срещнаха с група курсисти от последния курс на строителния техникум „Г. Димитров“ във Велико Търново. Те току-що са навършили 18 години — станали са пълнолетни и наред с това равноправни граждани на родината. Ето мислите и възмущенията, които споделиха те с нас:

МИЛКА ПЕТРОВА — отдели „Архитектура и строителство“ — IV „б“ курс.

Аз съм си оттука, от историческата Асенова махала. В тия избори за първи път ще дам гласа си. Имам ясната представа, че новите светлини, които ще се изберат, неминуемо ще отдадат всички сили за разрастването на моя, на нашия град, за неговото още по-прекрасно разполагане върху изключително интересния терен.

Ех, нали се готвя за строителен техник, като че не мога да говоря без техническите

термини — терен, ниво... Искан само да споделя и голямата си мечта — да станат строителен инженер и с още по-голямо умение, съвсем непосредствено да работя за изграждането на В. Търново.

ИВАН ТЕРЗИЕВ — отдели „Архитектура и строителство“ — IV „а“ курс.

А изборите се говори много. Аз съм също от Велико Търново. Говорим в къщи, в махалата, помежду си ние съучениците. Наскоро специално и надълго разговаряхме за изборите с нашия курсов ръководител инженер

Илия Русинов. Може би, ако някой страничен човек ни беше чул, щеше да остане в впечатление, че сме много любопитни. Обсипахме го с въпроси. Но така — вълнуваме се! Нали за първи път ще застанем пред изборната кутия!

ЕВТИМ ДИМИТРОВ — отдели „Геодезия и картография“ — IV курс.

ТОВА лято завършваме техникума. И макар че дипломът обикновено се смята и за документ за пълнолетие, аз имам чувството, че с вземането на бюлетина в ръце, ми се дава първото уверение, че съм вече пълнолетен.

МАГДАЛЕНА СТАЕВА — отдели „Архитектура и строителство“ — IV „б“ курс.

Аз съм от село Плачковици — Габровско. Тука

живеем на квартира. Със заговарянето още за изборите и за хората, които ще бъдат избирани, разбрах, че ги познавам. Това са нашия хора, които са ми падали добро впечатление, хора от които аз съм моите осемнадесет години мога да се чуя много и много.

СИЙКА ЛАЗАРОВА — отдели „Архитектура и строителство“ — IV „а“ курс.

ПРЕЗ юни 1965 г. навърших 18 години. Очаквам деня на изборите с вълнение, защото за първи път ще бъда официално призната за пълнолетна и за първи път ще имам да извърша толкова отговорна работа — да дам своя глас, своето мнение за хората, които ще поемат ръководството на страната.

Ние издаваме вестник „Млад строител“. Вълнението на всички ни, които сме навършили 18-годишния, е отразено в материалите от последния брой. Заповядайте, ще видите!

Вечер на героичния виетнамски народ

Дълго време се готвиха за тази вечер комсомолците от село Лесичери. До късно светеха прозорците на читалището. Вълнението им се предаваше от човек на човек, от малки на големи.

Когато дойде 5 февруари, салонът се препълни с хора. Дойдоха гости от селата Мислци, Стамболово и Мусина. Никога досега толкова хора не са идвали, както тази вечер. Всички с нетърпение очакваха да видят виетнамския гост Доан Тин. Посрещнаха го топло, дружелюбно.

Доклад за борбата на виетнамския народ изнесе другарката Сийка Томова, член на Дружествения комитет на Комсомола в Лесичери. Особено тържествен беше моментът, когато група пионери приветстваха госта и му заиграха червена пионерска връзка.

Голяма беше изненадата на публиката, когато виетнамският студент Доан Тин заговори на български за своя героичен народ, за неговата борба и българо-виетнамската дружба.

На това мило тържество беше единодушно приета телеграма до посолството на Демократична република Виетнам в София изразяваща солидарност та, подкрепата на комсомолците от махалата към героичната виетнамска младеж, към целия виетнамски народ.

Добре се представиха комсомолците от селото с монтажа, посветен на Виетнам. Тържествената вечер, посветена на борбата с виетнамският народ, завърши със сърдечното изпращане на госта.

Нейка Борисова

„Комета 120“ действа

Всеки член на клуба трябва да може да се смее, да танцува, трябва да обича музиката, танците, веселието.

Из Устава на клуб „Комета — 120“

В СТУДЕНАТА зимна вечер в ресторанта — село Ресен комсомолските дружества поставиха началото на една хубава инициатива. За разнообразяване и осмисляне свободното време на своите членове те учредиха по примера на плодотворния клуб „Комета-120“. Неговите основатели — млади кооператори, работници и интелектуалци — приеха свой устав.

В топла другарска среда, сред смех, веселие и игри 120 младши хора прекараха заедно 5

часа. Проявиха се млади изпълнители на народни и естрадни песни, декламирах. Особено интерес и разнообразие внесоха младите любители на театралното изкуство. А тези, които много знаят и мислят бързо, спечелиха в музикалната викторина. И пак кръпиха народния хора, класически и модерни танци, конкурс за най-красиво танцуваща двойка.

Така работеше преди години РМС — каза един стар ремисит, гост на вечерта. — Хвала на комсомолското ръководство!

Наистина един неспокоен комсомолски комитет търси нови, разнообразни форми на работа, търси и намира път към сърцата на хората.

Пенка Величкова

ЗА ТРЕЗВО ПОКОЛЕНИЕ

Учителите и учениците от основно училище „Хр. Ботев“ в Ресен обединиха усилията си, за да групата български ученици и обществени дейци, които популяризират и алкохолизма, както и писмото на Министерството на народната просвета и ЦК на ССР, за на българските учители. Решимостта да се включим активно в тази борба, обявяваме нашия колектив за колектив, борещ се за трезвост.

Знаем, че личният пример учи и затова считаме за свой дълг организираната борба за трезвост.

Александър Дичев

ВЕСТИ ОТ КОМСОМОЛСКИТЕ ДРУЖЕСТВА

КОМСОМОЛЦИТЕ от VIII класове в училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново имаха събрание. Пред тях изнесе беседа за моралното и естетическото възпитание на младия човек другарят Иван Пишманов.

П. Недялкова

КОМСОМОЛЕЦЪТ Иван

Пушкарков е курсист от IV „а“ курс на селскостопанския техникум в село Камен. Наскоро той намерил ръчен часовник и веднага го предат на директора на техникума. Неговата постъпка служи за пример на всички възпитанци в техникума.

Ученически комитет на ДКМС при техникума

МЛАДИЯТ РАБОТНИК

Кънчо Кънчев от Радиодиагноза беше на кино „9 септември“ — Велико Търново. На пазилане той забеляза малък дамски часовник. Наведе

се сред хората, взе го, огледа го и без двоумение се отправи към касата на киното. Предаде го на касиерката, да бъде даден оттам на притежателя.

Колективът при монтажния цех на Завода знае Кънчо като трудолюбив, отзивчив и скромен, но с тази си постъпка той още повече утвърди добрия си авторитет.

Ст. Бобев

СИСТЕМНА ВЪЗПИТАТЕЛНА РАБОТА

Нашето младо поколение расте, достойна смяна за бащите и дедите. Този увереност обаче не отменя, а напротив предпоставя постоянна грижи за неговото отглеждане и правилно възпитание. Премаването към комунистическо общество може да стане само с хора, за които трудът, вътрешна духовна необходимост, общественият ред и дисциплината — осъзнати правила и постоянни черти на неговия характер и негово поведение.

Независимо обаче от полагащите грижи, все още има макар и малко деца и младежи, които се отклоняват от правилния път на развитие и общото възпитателно въздействие не дава върху тях особени резултати. Това са в същност умни деца, които могат да бъдат трудолюбиви, но в много случаи, станали други по ради недостатъчно умение да се подведат или поради малко грижи от страна на семейството, на

училищния колектив, на пионерската и комсомолската организация. Наложително е с такива младежи и деца да се работи системно, последователно, с уважение към личността им, към достойнството.

За правилното възпитание не е достатъчно да сме възпитатели за седмица, две, месец. Възпитанието е непрекъснат процес, който ако се организира правилно, системно и целенасочено, създава онези навики и привички у младите хора, с които той е най-целен за обществото. Така родителите на децата П., въпреки, че имали голямото желание тя да бъде добре възпитана, не можаха да го осъществят. В определени моменти биваха много възпитатели, а други път оправдаваха, че с младостта, с обстановката в семейството, я разпускаха. В резултат на това децата още 15-годишна направи опит да се омъжи.

Подобни положения понякога се случват и в училище. Те са резултат на непълната съгласуваност между отделните учители. Възпитателността на един е голяма, възпитателната — работа,

ма, на други малка, на трети почти никаква. Всичко това въздейства върху поведението особено на някои от децата. Всяка проява у детето или младежа трябва да изисква, да насочва и направлява, да осъществява активното му участие в живота на колектива.

Това налага особено повишена възпитателност и на родителите, и на учителите към самите себе си. Свидетели сме на много опущения в това отношение — един родител наглед пример: самите родители и учители понякога не държат на външния си вид, не обръщат внимание на извършените лоши неща, дори ги отминават спокойно. Има случаи, когато ученикът е вече нетърпим, тормози целия колектив, има лоши прояви, а поведението му е при все това примерно. Още по-очевидно е обаче, когато ученикът през цялата година е бил нетърпим, а в края класният ръководител вместо да е работил с него, иска само повишаване на поведението му. Ясно е, че липсва система, последователност, възпитателност във възпитателната работа.

Друга важна причина за неударите във възпитанието на младите хора е липсата на съгласуваност между училището и родителите. На ученика се намалява поведението, но в някои случаи дори не се уведомяват родителите, макар че най-результатно било родителите и учителите да наблюдават съвместни мерки за въздействие и контрол.

В редни семейства съществуват неправилни методи за възпитание, но училището не се намесва. Така класният наставник на детето М. знае, че родителите му го бият за най-малки пропускни, че изискват от него да получава само отлични бележки и в резултат на това се създава у детето известен страх и несигурност. Той обаче не се намесва, не помага.

В някои случаи децата носят буржоазни предразсъдъци, придобити от семейството. Много малко обаче класни ръководители се стремят всестранно да опознаят всецело децата или младежите, с които работят. В резултат на това те много късно разбират как-

ва литература са чели децата, по какви пътища са тръгнали, има и обратната страна. Родителите Д. не може да схванат, че неговото дете се готви за измяна на родината. Това е резултат само на прекъсната жива връзка между детето и родителите.

Най-после трябва да се признае, че във възпитателната работа има много морализиране. Децата и младите хора в повечето случаи имат съвсем вяряна представа за правилната насока, за близостта към тях, за задачите на цялото семейство, за примера на родителите. Но когато това им се натъква ежедневно, то става банално, незабележително внимание.

Системната и целенасочена работа изисква правилно да се съчетаят духовните интереси у децата, да се възпитават те в трудолюбие, високо съзнание, любов и преданост към родината, честност и правдивост. Детето трябва да знае, че неговата радост и щастлив живот, че радостта и гордостта на целия народ са постигнати под негово ръководство на Българската комунистическа партия.

Т. ВЪРБАНОВ

ВИСОКО ДОВЕРИЕ

ПРЕДИ три години, току-що отбиха военната си служба, в Спиртна фабрика в ДЗЗ — Горна Оряховица погребна на работа Никола Дримева. Светлоока, снажен и спритен, още в първите дни той направи впечатление със своята дисциплинираност и трудолюбие.

По това време във фабриката се правеха експерименти относно оплозотворяването на отпадъците при производството на спирт. Беше нужен енергичен човек за майстор в този участък. Ръководителите се ориентираха към него. Други при предложението и с радост, и с чувство на голяма задълженост.

Работата от успеха не закъсня. Скоро заговориха за него.

— Не събрахме с този младеж...

Ласкави отзиви последваха за работата му и от ръководството. Спечели най-ценното — доверие на хората. Дримева продължи да върши напред.

Не след дълго се наложи да отиде в отдела за производство на въглероден двуокис. По-тежко е в този цех, изискват се не само усилия, но и умение, което не се придобива отведнаж. Но комсомолците не се стеснява. За кратко време спечели авторитет и сред този колектив и отново застана на отговорно място — пълнач на смяна.

— Какъв всежлия, скромни младеж... — с уважение заговориха за него в колектива.

Така с течение на времето Никола се утвърди не само като добър производственник, но и като комсомолски активист, талантлив организатор. Младешките се приобщиха към него, убедиха се в тези му качества и го избрах за свой

секретар. А с това дойде и новият голям дълг! Животът в дружеството беше поизбледнял, съзнателна дисциплина разхлабена. Други разбират, че трябва да се хване здраво. Не се поколеба. С помощта на Т. Топузанова, П. Бочев, Г. Йорданов и други активисти, той събра да събуди итерес и младежите, да ги въведе в осмислени прояви. Започна да издават стенен вестник, старшишелни листи. Поставиха първенци на всеки и установиха зорна контрол.

Полека-лека дружеството се укрепи. Повиши се самоличността, личната отговорност. Порасна авторитетът на комсомолците сред хората във фабриката. Сега те се считат за пример в производството, често получават похвали и награди.

В лабораторията, където работят предимно млади хора, като А. Бергер, М. Станчева и други, е образцово. На предложение на работниците от работилницата Ст. Славов, Л. Лалов и други. Навсякъде, където сега работят млади хора, личи.

И ако миналата година колективът на спиртоварените произведе рекордно количество 12 000 000 л спирт и над 2 000 000 кг въглероден двуокис, то голям принос за тази победа имат и комсомолците. Неделна настица от успехите постигна и той — комсомолският секретар Никола Дримева.

Партийното бюро оцени достойнствата на младия човек и преди известно време му гласува най-високото доверие — при Никола за кандидат-член на БКП.

Г. Грънчаров

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица.

СЪОБЩЕНИЕ

МЛАДЕЖИ И КОМСОМОЛЦИ, РАБОТНИЦИ И СЛУЖИТЕЛИ, СТУДЕНТИ И УЧЕНИЦИ, МЛАДИ ХОРА ОТ ДРЕВНИ ГРАДИ

През месец март предстои младежко телевизионно състезание Велико Търново — Русе на тема „Познаваме ли своя роден град“.

Окръжният и Градският комитет на Комсомола и инициативната комисия по организирането на великотърновския

отбор, уредват конкурс-препитване, в изведи 13 февруари от 8 часа в Профсъюзния дом.

Кандидатите трябва да познават историята, културата и икономиката на околня и по-ди всичко на Велико Търново. Записванията стават псевдоним в Окръжния комитет на Комсомола, както и в самия ден на препитването при състав на журито в Дома на профсъюзите.

БОЕЦ ЗА ПРИМЕР

ОЩЕ ОТ СНИМКАТА

му на таблото за отлични можете да го запознаете. Бойците от поделение 25280 знаят този младеж с благ, добродушен поглед и упорито святи уста съвсем непосредствено, като свой другар.

Ефрейтор Марин Дончев Нешев близо преди година и половина напусна родното си село Мердана. Оттогава е в редовите на народната казарма. И за всичкото това време няма нито едно наказание, нито едно нарушение.

Надписът под таблото латинично разказва: „Отличник по бойната и политическа подготовка, носител на звезда за войнска слава...“ Но тези думи са твърде малко, за да разкажат за вешината, уменията и грижите, с които Марин се занимава с младите войници, как им помага, как грижливо предава своя опит, придобит в продължение на 17 месеца.

Много са делата, които красят името на този боец и

комсомолец. Комсомолската организация с право е напращала няколко топли, милни слова и за тия, които от първия ден на живота му са започнали да възпитават у него един смел часови на родината. За родителите на ефрейтор Нешев благодарност от сърце:

... Благодарим Ви, скъпи родители. Вие изпратихте при нас един достоен син. Той ни служи за пример и ние се гордеем с него. Уверяваме Ви, че при Вас той ще се върне здрав, още по-твърд и решителен. Бъдете горди, че сте отгледали син, който бди за родните простори.

Организацията на ДКМС

Редом с ефрейтор Нешев в родната казарма се учат на мъжество, дисциплина и другарство и десетки, стотици още бойци. А той е един добър пример за всички. Редник Тодоров

СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ В ПРЕДСТОЯЩИТЕ

ИЗБОРИ

Подготовката на изборите за Пето Народно събрание, за народни съвети, съдии и съдебни заседатели все повече се разгръща и разнообразява. Предизборното оживление в градовете и селата на окръга обхваща трудови съвети, сдружения, общински конференции, трудовите хора водят активни политически разговори върху проблемите на социалистическото стопанство, вътрешната и външната политика на Народна република България.

Изборната подготовка и изборите сега не се провеждат както в миналото. Те не се изразяват в ожесточени партийни епизиоди и терористични борби, а се превръщат в мощна манифестация на морално-политическото единство на нашия народ, в школа за комунистическо възпитание на трудещите се. И всичко това ние дължим на правилната и мъдра политика на Българската комунистическа партия и ленинското ѝ отношение към съюзника — Българския земеделски народен съюз. Братското единство между комунистите и сдружените земеделци става една от основните движещи сили на социалистическото изграждане на страната, грижа на работничко-селския съюз, на единството на всички трудещи се под знамето на Отечествения фронт.

Ето защо цялата организаторска и политическа работа на Ок-

ръжната организация на БЗНС е подчинена на задачите по предизборната подготовка, на това голямо политическо събитие. В предизборните дни укрепването на общинските и местните дружбени организации е една от основните задачи както при всички политически прояви, така и сега. С близката и по-конкретна помощ на членовете на бюрото и оперативните работници на Окръжната земеделска дружба, общинските и местните дружбени организации приеха планове за активно включване на всички съюзни членове в целенасочена предизборна дейност.

В духа на съвместните мероприятия на Окръжния комитет на БКП и Окръжното ръководство на БЗНС се проведоха съвместни заседания и събрания на партийните и дружбените ръководства и организации за по-добра координация и съгласуваност в работата между партийните и дружбените членове по подготовката и провеждането на изборите. Из средите на окръжната организация на БЗНС бяха посочени и издигнати 5 души за народни представители, 42 за окръжни съветници и около 480 общински съветници, съдии и съдебни заседатели — най-изтъкнатите, най-авторитетни, активни и с делови качества съюзни членове, като Христо Девев, Христо — механизатор

от ТКЗС с. Страхилово, носител на орден „Червено знаме на труда“, Лефтер Младенов, Георгиев, бригадир в ТКЗС с. Лозен, носител на „Народен орден на труда“ — златен, Стоянка Димитрова Байдакова от ТКЗС с. Янтра, ръководителка на зверо за комунистически труд и други.

Над 4500 сдружени земеделци са включени като агитатори, като активисти и пропагандатори на великото дело на социализма, на правилната партийна политика, начертана от историческия Априлски пленум и Осмия партиен конгрес, които заедно с комунистите и отечественофронтовците работят с жар и ентузиазъм. Те добре разбират, че пропагандирането и разясняването на нашите огромни завоевания в областта на политическата, икономическата и културния живот, в разгръщането и утвърждаването на международните връзки на нашата страна е най-сигурното оръжие, с което ние ще воюваме за спечелване стопроцентова изборна победа.

Във временните партийни групи по нивози организации на Отечествения фронт и по избирателни райони са включени над 800 сдружени земеделци, които ще съдействат за образцова подготовка и провеждане на изборите.

На проведените семинари и

краткотрайни курсове от градските и общинските партийни комитети за подготовка на партийния и отечественофронтовския актив във връзка с предстоящата масово-политическа работа, активно участие взема и дружбените актив по места. Освен това във всички дружби се провеждат и провеждат събрания, на които се изнасят беседи по бюджета и народностопанския план за 1966 година, обсъждат се Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП за новата система на планиране и ръководство на народното стопанство и по-специално в селското стопанство, разясняване на постановлението за повишаване жизненото равнище, международното положение, успехите на страната, икономическата политика на Партията и други.

Редица дружбени клубове в Добри дял, Сушица, Градина и други се превърнаха в агитпунктове и стават среднище на оживена, разнообразна по своите форми и богата по съдържание предизборна масово-политическа и разяснителна работа.

На много места се провеждат червено-оранжеви вечери с всички комунисти и сдружени земеделци в чест на изборите, а в Калитенец, Драгичево, Джугуница, дружбените ръководства организират и провеждат предизборни дружки срещи с кратки беседи за успехите на нашата народна власт и народни veselия.

Сдружените земеделци добре разбират, че само постоянната, ежедневна работа с хората в

производствените бригади, звена, кварталите, на самите работни места, при умело ползване на всички средства на агитация съдейства за изпълнението на производствените задачи, осигурява трайни и положителни резултати.

През тези предизборни дни в бригадите и фермите, ръководени от сдружени земеделци, се обсъждат производствените планове, мероприятията и новостите по техническия прогрес и набелязват допълнителни резерви за увеличаване на общата и чистата продукция в селското стопанство. На много места в зеленчуковите градини, във фермите и на полето в мелиоративното стопанство кипи оживена стопанска работа. В добро състояние са разсадите в зеленчуковите градини в Джугуница с бригадир сдружения земеделец Николай Маринов, в Сашево — Петър Пейков, а в овцевъдната на Иван Александров от Неда, се полагат добри грижи за овцевъдство, от които досега са получени над 800 агнета. Много са още трудовите инициативи и дела на съюзните членове, провеждани в чест на предстоящите избори.

Сдружените земеделци от окръга дават и ще дават своя патриотичен дял за осигуряване на блискава изборна победа на Отечествения фронт в изборите на 27 февруари т. г., която по своето дълбоко съдържание ще бъде победа на мира и социализма, на истинско човешко щастие.

П. КОЖУХАРОВ
председател на Окръжното ръководство на БЗНС

НАКРАТКО

В ЧЕСТ на предстоящите избори и 70-годишнината от създаването на читалището в Каринска самодельният театрален колектив подготви и представя пиесата „Татул“. Пиесата бе играна с успех и в други села на района.

ОСВЕН женския хор, състоящ се от 70 жени-песенници, в детската музикална школа към читалището в с. Слюмер бяха създадени новият лъч хор — мъжки и младежки, както и танцовият състав. В чест на предстоящите избори в читалището бяха купени творчески надгравари. Самодельните вече имат и първия си проява пел трупаците се.

НА КРЪСТОПЪТ — така се казва пиесата, която самодельният театрален колектив подготви и представя в читалището. Колективът посети и някои от селските села. Тези дни в селото гостува и театралният колектив от с. Грляне.

НА ПЪРВАТА проява за сезона на театралния колектив при читалището в Полет Тръмбеш тържествено бе отбелязана 40-годишната хорова дейност на Данко Колев, певецът на работничко-селския съюз, който в 35-годишната театрална дейност на Стефан Попов, изпълнител в 20-годишната театрална дейност на Руника Гайдарска, учителка.

М. Габровска
се отнесе към постановката на „Градска“ театралния колектив при читалището на транспортните работници — тара Горан Охридски. И успехът е радост за колектива, който вече играе десети път пиесата на сцената на дома и по околните села.

И. Димитров
С АМОДЕЛНИТЕ при читалището „Иван Вазов“ — първомайски постановка „Албена“, Много добра игра показваха дългогодиш-

ните самодельни Тодор Аманов, Михаил Шахнов и Ст. Бобев. ЕОТДВНА в Кесарево — колектив на танцовия колектив трагедия при Дома на Народната армия във Велико Търново — „Маяковска Мана“ от Николай Соколов. Игравата постановка на танцовия колектив на танцовия колектив бяха посрещани с възторг от посетителите.

ЖИТЕЛИТЕ на с. Валандово са неутрени очакванията по повод на предстоящите избори. При Предизборния дом на кметството във Велико Търново, И. с. основание Тодор Бешев един чудесен празник на българското, на нашето народно изкуство. В продължение на два часа на сцената се играха българските хора и реченици, бари на напълно творчески начин, изпълнени в носители, бяха истински възторг. Напрежението и речениците се пренесоха в селата, където продължиха до късно.

И. Болнов
ЕОТДВНА самодельният театрален колектив при читалището в с. Виноград гостува в с. Средец и пиесата „Албена“. Играта на самодельния остави приятен впечатление. Дълго след пиесата не спряха народните хора.

Г. Узуню

В С. СВЪЧА МОГИЛА се състоя съвместно събрание на първичната партийна организация в с. Средец и първо дружество на ДКМС. При голямо посещение беше обсъждана общинската политика на комунистите от организацията.

Тук се състоя и първата семинарна сбирка на активна общинска организация. Имените бяха лекции за международното положение, икономическата политика на Партията, за характерите на нашата бирателна система и други.

П. Панчев

И В С. ДЖУЛЮНИЦА се откри вече хубавата традиция да се организират през зимата курсове по шев и топарство. Досега през тези курсове са минали над 140 жени. Тази година, в организацията от Общинския комитет на Отечествения фронт курс по шев, участвуват 18 жени и лейоши. Под ръководството на учителката Божана Ноданова курсистките изучават руски език.

Ст. Киров

ОЖИВЕНА ДЕЙНОСТ В П. ТРЪМБЕШ

ПОДГОТОВКАТА ЗА ИЗБОРИТЕ в Полски Тръмбеш е в пълен ход. Състояха се предизборни събрания, на които бяха издигнати кандидатите на съветниците за Общинския и Окръжния народни съвети, а също и на кандидата за народен представител Кирил Кисурски.

На 4 февруари се състоя сбирка на агитаторите от района. Те бяха запознати от председатели на изпълкома на Градския общински народен съвет Дамиян Илиев с постиженията на града в областта на промишлеността, селското стопанство, търговията, строителството и пр., а също и с перспективите.

Стега Градският комитет на Отечествения фронт се е превърнал в истински щаб, открито се направлява дейността на кварталните комитети и организации, нагледната агитация и пр.

М. Цонев

Доверие, покрито с дела

ЕДНА съвременна народна поговорка казва: „Добрият стопанин в полето може да бъде и добър общественик в селото“. Умението, трудолюбието и честното другарско отношение на дозаро-полетоуния бригадир Първан Александров Демерджиев привлякоха кооператорите към него. Спечели доверие и общата им. И не случайно през 1955 година те издигнаха кандидатурата му за общински народен съветник и единодушно гласуваха за него. Бригадир, съветник и секретар на кварталната отечественофронтовска организация, той съчета умело в едно трите длъжности. Всеки ден неотлъчно сред хората от бригадата, сред хората от квартала. Всекидневен съветник, другар и помощник в работата.

До него, общинския народен съветник, се докосват и веселат звън от радостта на хората в квартала, и тежките стонове от въздиците при болка. Като грижовен баща той ги отразява през своето сърце и намира винаги начин да помогне за онова, за което стопаните от квартала отправят зов.

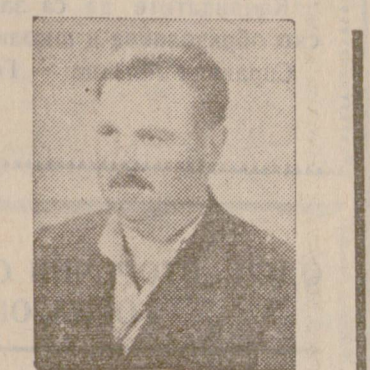
Мандат, втори, трети пореден мандат Първан все е народен съветник и бригадир в Михалци. В труд и успехи креще голямото задружено семейство на бригадата, на квартала. През 1963 година бригадата на Първан получи от 320 декара Болгар по два тона, а от отделни площи и по два и половина. На гордите на бригадир и съветника заслужено блясна „Народен орден на труда“ — сребреник.

... В кварталните е кварталът на Първан и все още водата не достига до него. А тук, някъде близо може да се построи чешма. Една вечер той свира хората от квартала и рече:

— Водата не ни достига, другари. А хей, там, може да си направим чешма. Какво ще кажете, а?

— Ами, че може, бе Първане, да си я направим! — беще отговорът.

От Общинския народен съ-

вет отпуснаха само 4—5 торбички цимент, а останалото — от кварталците. Но с тази чешма не се разреши въпросът за водоснабдяването на квартала. Пък и Общинският народен съвет нямаше достатъчно средства да се канализират и снабдят от централния водопровод всички улици в крайните квартали. Тази мисъл всекидневен го въртеше Първан. „Ех, какво е то селски дом без вода — все едно софра без хляб!“ Отново на събрание той взема думата.

— Другари, виждате, съветът е затруднен, какво, дали няма да можем ние... сами да си помогнем пък?

— Че как? — запитаха кварталците.

— Ами ще съберем доброволно малко средства за третице, а останалото, с хей тези двесте, здравите...

Единодушно одобрение. Стойци кубически метра изкопана работа. Полагане на третице. И във всеки дом от квартала сега — чешма, истинска благодат!

Най-хубави оловци дръвчета разпръсна коронки на плод по улиците на Първановия квартал. Най-активно участие с доброволен труд в направата на улици — дадох пак неговите хора. Във всяко начинание — все на челно място.

Когато стана дума кога да издигнат за съветник в предстоящия мандат, кварталците казваха:

— Нека бъде пак Първан. Спечелена обща и доверие отново ще бъдат потвърдени на 27 февруари. Стопаните от квартала знаят, че нови хубави дела ще блясват като малки бисери на фона на кварталния пейзаж, осъществени с помощта, инициативността и трудолюбието на съветника.

Генчо МУСИНСКИ

ЩЕ ГО СТОРЯТ

Заедно с много пътици за запаяят за постоянно. И Тодор ранния сутрешен влак, към гара Кесарево се запъхват и мъже със зелени ватени... Но те не стигат до гарата, а се отбиват в двора на ДЗС „Родоп“, филиал село Кесарево, където работят.

Щом влезеш в малката, скромно подредена канцелария, в очите ти се набива окаяната на стената грамота: за постигнати високи успехи в производството, ученето и възпитанието, през август 1965 година, колективът бе удостоен със звание „Колектив за комунистически труд“. При план да получат прасецна със средно отбивно тегло 15.3 кг, животновъдните постигнаха 20.7 кг. Много добър е среднодневният прираст от прасетата на комсомолец Никола Бакалов — вместо планувания 400 той получи 480 грама.

Но целта на тези хора не беше само да завоеват високо знание. Те продължават да борят, за да го оправдаят.

ването им и пр. В бригадата е изградена школа за комунистически труд с лектори от Общинския партийен комитет в Кесарево. Неотдавна на животновъдите гостуваха колежите от Ресен, а те бяха гости на другарите си от ДЗС в с. Нова Черна, Силестренски окръг.

По традиция всяка година през август, когато има по-малко опрасвания, животновъдите се отклоняват от работа и заминават на 3—4-дневни екскурзии из Родина. А завърнат ли се отново работа, отново още по-големи успехи. В тях те виждат своето истинско щастие.

Планът за тази година е по-голям: от 240 основни свине-майки и 170 за еднократно опрасване трябва да се получат 4860 приплода със средно отбивно тегло 16 кг. Колективът обеща да преизпълни плана с 89 приплода, а средното отбивно тегло — с половин килограм. И ще го сторят.

Стефан Хр. ДОНКОВ
от Общинската канцелария на в. „Борба“ в Кесарево.

Нашата дума по Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП

Заплащането на труда и стимулите

При пробното прилагане на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство се натрупа известен опит по заплащане труда на работниците и шатния персонал. Този важен процес в икономическата дейност на всяко предприятие се различава коренно от стария начин на планиране. Скрамният опит ни навежда на някои мисли по заплащането на труда, които в известна степен се различават от принципите, които са залегнали в публикуваните Тезиси на ЦК на БКП. Става дума за заплащане труда на работниците и шатния персонал, съобразно реализираната стокова промишлена продукция и реализираната печалба.

Работата се състои в това, че след като работниците са произвели промишлена продукция, съгласно указанията на заводското ръководство т. е. съгласно възложени им план и то, съобразно изискванията на Българския държавен стандарт. Временните технически условия или отрасловите нормали, ще трябва да изкажат да бъде реализирана тази продукция на пазара. Съобразно получените резултат от продажбата да получат полагаемата им се работна заплата, съответно принос, който са дали за нейното производство. Тук няма да се спираме на начина, по който става заплащането с работниците и шатния персонал, а ще спомнем само, че при неблагоприятен финансов резултат, работниците се получат заплата равняваща се на тарифната им ставка, която няма да получат наднорменото си възнаграждение или премията за повременен работници, а шатният персонал ще получи 80 на сто от заплатата си. При добър финансов резултат близко до ума е, че първите ще получат тарифната си ставка плюс наднорменото си възнаграждение (или премия за изпълнен план на повременен работници), плюс още едно допълнително възнаграждение, което е за принос на работниците, за добрия финансов резултат, за вторите — освен произведеното по шатната им таблица — и премиялно възнаграждение за този успех.

Нашето мнение по въпроса е,

че работниците при положение, че са произвели промишлена продукция съгласно Българския държавен стандарт. Временните технически условия или отрасловите нормали, съгласно възложени им план от заводското ръководство, при неблагоприятен финансов резултат трябва да получат за изработеното без каквито и да е удържки. При финансов резултат — да получат и допълнително възнаграждение. Шатният персонал при неблагоприятен финансов резултат да получи 80 на сто от заплатата. Мотивите за това са следните: в предприятието има единични случаи, наредените на ръководството са задължителни за всички. При това положение работниците е длъжен да изпълни възложените му план без каквито и да е удържки. На него не му е ясна перспективата за реализацията на произведената продукция, тъй като положението, което заема в производството не му позволява това. Ето защо ние смятаме, че работниците си е излъбл добросъвестно задължението, за което да получи полагаемата му се заплата, независимо има ли печалба или не. Грешките на ръководството на предприятието по съхранението и ре-

ализацията на продукцията не бива да влияят на неговата работна заплата, защото той няма нищо общо с това. Нека който е виновен за лошата работа да понесе щетите, а не който е работил добросъвестно. Може би ще се възрази, че заинтересоваността на работника към заводските проблеми ще спадне, но това е друг въпрос, по който ще се изкажат други. В този смисъл подкрепяме изнесеното по този въпрос от др. Ив. Григоров в бр. 10 на в. „Борба“.

Втория въпрос, който искам да повдигна, е за тъй наречените „базис за участие“ на шатния персонал. Съгласно мотивировката те служат за изправяне на допускните грешки в съотношението на заплатите между отделните специалности, предвидени в шатната таблица. Ако това е така, нека да бъдат изправени грешките в шатните таблици, а не по пътя на допълнителни проценти към шатната заплата. При положение, че базата за участие продължи да се изплаща това в крайна сметка ще доведе до неблагоприятно явление в някои отрасли, които не седят по значението на първо място, да се ползват от шатния персонал по-ви-

сока заплата, отколкото в химическия, машиностроителния, енергостроителния и др. отрасли, тъй като в момента те действат съвършена система за определяне на фабрично-заводските цени.

Затова смятаме, че в условията на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство моралните стимули трябва да играят не по-малка роля, отколкото материалните. Тук решаваща роля за издигането на моралните стимули на работниците на материалните ще играят партийните, комсомолските и профсъюзни организации и производствените комитети. Именно те ще издигнат ролата на работниците до положението да взема активно участие в управлението на предприятието.

Публикуваните материали във в. „Борба“ във връзка с обсъждането Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП показват, че наистина е създадена творческа обстановка и в окръга, те ще помогнат по пътя на обмяната на мнения да се постигне желаната цел — производство на повече материални блага и то с най-малко обществени разходи.

К. ДОНЕВСКИ
икономист

ПРАВ ЛИ Е ИКОНОМИСТЪТ ГРИГОРОВ

В бр. 10 на в. „Борба“ от 22 януари т. г. беше поместена статия „Широко да се разпространят икономическите знания“ от икономиста Иван Григоров. В нея се засягат редица въпроси по новата система на планиране и стопанско ръководство.

В началото на статията, след

като прави извода, „че най-съществено изискване е (на новата система б. а.) икономическата компетенция и заинтересоваността заедно със стопанската сметка от служебно задължение само за ръководители и специалисти, да се обърне в обективна необходимост, в изискване към всички

ки и на дело всеки да се превърне в конкретен стопанин на своето работно място“ — в следващите редове се прави отстъпление „Или, че окончателно вложението труд от работника няма да се оценява на самата работно място, а ще кача да се оцени в обществото и свързване неговото заплащане с тази крайна оценка. Така един подход би бил до голяма степен несправедлив. С това ние поставяме изискване и натоварване работника извън неговата квалификация и производствени задължения“. С оглед на тази „несправедливост“ авторът предлага за всеки работник, за бригадата и т. н. да се заведе стопанска сметка (известно е, че такава стопанска сметка се води), за да може да се отчетат резултатите от вложението труд и оттам правилното определяне на съответното възнаграждение. В допълнение на това той предлага „при постигане на чист доход под плана, заплата на работника да се намалява пропорционално, но не повече от 5 на сто, а при постигане на чист доход за предприятието над плана, работникът да получава над работеното по най-високия процент за останалия персонал“.

От тези цитати се вижда, че авторът сам е обяркал своите поглед и тази обярканост я представя на новата система, която в момента се експериментира в много предприятия. Според автора излиза, че един път новата система правилно поставя материалния стимул, като основа за развитието и усъвършенстването на производството, но след това този материален стимул „не-справедливо“ се адресира към производствените, когато предприятието, в резултат на незадоволителна работа на целия колектив постига слаби стопански резултати, а когато стопанските резултати са добри, този материален стимул следва в оптимална степен да се приложи към производствените.

Автоматична ковока за рязане на метал в ТПК „Пенчо Цонев“ — с. Килифарово. С нея работи един от челните производствени — комсомолец Раиф Юсупов.

С настоящата статия не искам да отричам полезната инициатива на нашия печат да се даде широка възможност за обсъждане и предложения по Тезисите на Политбюро на ЦК на БКП, но въпросите следва да се третират компетентно и обосновано и особено в случаите, когато това става от икономисти.

Антон ГИТОВ

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 18, 10, 11, 1966 год.

КРАСОТАТА НЯМА ДОМ. Тя е навсякъде. Един ще я види във външните очертания, друг зад тях — в делата. И едната, и другата не лежи, но първата е само контур на красотата, само нейна сянка. Делата никога не лежат. Затова са дела...

Не знам защо с такива мисли отивах на срещата със семейство д-р Миланови в Сухиндол. Може би, защото за тях бях чул вече доста ласкави думи от сухиндолчани, пък и от другата! И да си призна: вече имах свой портрет за тях. Видях ги улегнали, с прошарени коси, дори с бръчките на младите години.

Колко се лъже човек, когато гради на пъски! Та кой ли би им дал възраст, каквато предположих! Та това са почти студенти във Висшия медицински институт, особено д-р Тотка Миланова, на която поскоро бих и дал възрастта на третокурсничка. А те оглавяват здравната служба в селото вече пет години. Това е време достатъчно, за да те опознаят хората, да те обикнат. Винаги отзичащи, винаги добри и внимателни, макар и не от селото, тук и в района те са вече „наши“ — нашият лекар, нашата лекарка. Това е първото, което говори за сри-

ване на преградите, за чувството на близост, за доверие, родено не за ден-два, не от вчера и завчера.

Пет години! Далече остана една зима на 1961 година с дебелия снегов, когато младото семейство пристигна в селото. Не е особено приятно такова начало, а и селото, и районът е голям. При това д-р Т. Миланова трябва да поеме лекарския пункт в с. Бяла река. Ново zatrudнение беше това. Не лек е лекарският дълг и още повече първи-

се до живот на хора.

— На Девети септември не сме седели, на миналата Нова година пък един младеж катастрофирал с мотор...

Един път ли е избивала раме по челата и на двамата, не от смущение, не от незнание, а от желанието да се вложи всичко за човека, да се помогне по-назряме!

Милка Лалчева от Красно Градище при раждането получава кръвоизлив. Има само две банки кръв! Какво да се

помисля. Топлите думи й връщат вярата, успокояват я...

— Тежки случаи сме имали с деца. Те са трудни пациенти. И първият пациент ми се случи дете. Повечето оставяме при нас, въпреки че в Павликени има детско отделение. Една вечер идат и ни викат: „Детето умря!“ Беше Богдана Кисьова, техничка на язовира.

Отива. В къщата — тревога. Състоянието наистина е тежко. Детето страда от гърчове, Дишането е учестено, висока температура. Инжекции, овиването в студен чаршаф, студен компрес на главата и връщане в съзнание. Като че се събужда от сън.

Не само родителите, но и малкият Камен, със сините очи като метличини, ще помни и уважава човека-лекар, оня, който го върна за живот.

Младата лекарка е замълчала за малко. Може би, премисляла много такива случаи и й е приятно, че изпълнява големия си дълг със сърце, че има доверието на хората.

Това не е малко. То стига да пълни гърдите, да дава нова сила в служба на здравето.

Това е то — дълг и доверие.

Ил. МОНОВ

ДЪЛГ И ДОВЕРИЕ

те стъпки на лекаря, когато трябва да се спечели вярата на хората.

Разговаряме с младата лекарка. Съпругът й д-р Цветан Миланов е нещо неразположен. И лекарите се разболяват, и те са като всички хора. Е, невъднък, макар и в такава състояние, той е вземал чантата и е тръгвал нощем за не един дом на болни. Много пъти е оставял недогледан филм, недогледана пиеса. Лекарят не може да каже: „Не мога сега“ или „Потърсете ме утре“. Касъ

прави! Трябва да се действа бързо! Обажда се за консултанти. Идват много. Съпада само групата на Радка Карапанчева, Юмер Чаушев и Кина Бойчева. И... обилно кръвопреливане. Майката е спасена. Росичка — детето сега е на три години и половина. Канят ги на гости, чувствуват ги свои найблизки...

Друга родилка от Горско Косово, на която са починали две деца по на 20 дена, е неспокойна и сега да не стане нещо. Все от бронхит починали, но майка е, какво ли не

Редове от нашата поезия

„ПРИ КАТАСТРОФА“ шофьорът Николай Христов си счупи лявата ръка под лаванди, пише ви Георги Велчев от Долна Оряховица. — Закаран в Граничната болница в Горна Оряховица, в първия момент бе решено ръката да се отреже до лакътя, но д-р Иван Савов бе на друго мнение. Той сметна, че може да се опита и евентуално да се спаси крайникът. Близко година и половина продължава лечението и... пострадалият отново е здрав и на преднината си работи. Неотдавна той спечели грандиозен брак. За благодарност към лекаря младото семейство покани д-р Савов за кум. Чак от Кубрат дойде той, където сега е лекар, за да достави нова радост, сега вече не само на Николай, а на две семейства.

през януари сега — 14. Малка библиотека е обзаведена и при стопанския двор, в който книгите редовно се подмладят с нови от читалищната библиотека.

Иван Георгиев от Велико Търново поставя въпроса за по-добра чистота в града, за това, че не особено приятен амил му принасят някои износени кофи и съдове за смет, че пред сладкарниците често се виждат натрупани каси...

Петър Рошелов от Драгомиро, во съобщава за една кубав спорен ден, в който са участвували 215 състезатели. Същия ден е била проведена и първата завладява тренировка на драгомировските „моржове“.

В ДВЕ ИНТЕРЕСНИ ПИСМА на Кирило Василев от Еленци, на които се съобщава, че през първия етап на Третата републиканска спартакиада, физкултурното дружество „Ветрой“ е привлякло 20-те индивидуални участници. Добро е и участието в спартакиадата на средношколците от града, на пионери от Средни колиби и Яковци. Проведени са градски първенства по тенис на маса, по шах, излети. Интересна е спортната дейност и в Руховица.

„СПОРТИТЕЛИТЕ“ колективни от Лисковец не са намерили на Третата републиканска спартакиада, — пише Михаил Алексиев. — Тяхното участие не се изразява само в провежданите спортни полудни в училищата. Значна се с походи в околностите на града, по време на които се състояха състезания по хвърляне на граната, диск и тласкане на

жолте. На организирания зимен академичен крос се озоваха всички учители. Трима от тях тръгна на кроса минаваха през парка над града. Не се отказваха и 50-годишните, които завършиха бягането заедно с младите.

„ВСИЧКИ ДЪЛГО ОЧАКВАХА“ своята поезия на турне в най-малката прола от втората спортно-туристическа зима, — училите в колектива на основно училище „Хр. Ботев“ — Велико Търново Ив. Чивичкиев, — Тома Баче, една спортна маневра отива през града до Заслона, където се провежда състезания със ски и шейни. Стотици шейни летяха по стръмния склон на най-бързия се окаяха тези на Алия и Благо. Момчето сбило на неадекватен беге П. Петров. По площадката на платото неспирно кръжеха и кънкорите.

„НЕОТДАВНА“ туристическата секция при Радиоавтомобила във Велико Търново организира поход по планина Граматница, — пише П. Димитров, един от водачите на групата. — След чупката вечеря в Балкана до късно не спреха песните на учениците от Еленковата и Втората гимназия на старопролетския град. Чудно хубаво бе и събитията в околностите на хилята със ски и шейните. След обяд през мъглата — на поход на гара Кръстоц. Към групата на залога бяха се присъединили нече и пощенци, служещи в пощенския пункт. Четири часа продължи този поход от хилята до гарата, по умора не се чувствуваше.

Кандидати за народни съдии

Районните изборителни комисии за избиране на съдии и съдебни заседатели в 10-те района, отпределени от Министерството на правосъдието, са регистрирали в законния срок народни съдии както следва:

В I-ви съдебен изборителен район — Велико Търново — **Недю Димитров Грозев**, роден 1922 г., безпартиен, досегашен съдия в същия район.

Във II-ри съдебен изборителен район — Велико Търново — **Анета Йорданова Йорданова**, родена 1940 год., чл. на ДКМС, юриконсулт при ОП „Толпило“ — Горна Оряховица.

В III-ти съдебен изборителен район — Велико Търново — **Димитър Кирилов Стефанов**, роден 1928 г., чл. на БКП, досегашен съдия в Народния съд — гр. Бяла.

В IV-ви съдебен изборителен район — Горна Оряховица — **Димитър Тодоров Готгалос**, роден 1922 г., чл. на БКП, досегашен съдия в същия район.

Във V-ри съдебен изборителен район — Лясковец — **Ангел Петров Янакиев**, роден 1924 г., безпартиен.

В VI-ти съдебен изборителен район — Горна Оряховица — **Евгелина Гинчева Инкова**, родена 1941 г., чл. на ДКМС.

В VII-ви съдебен изборителен район — Свищов — **Мария Цонкова Пушкарлова**, родена 1928 г., чл. на БКП, досегашен съдия.

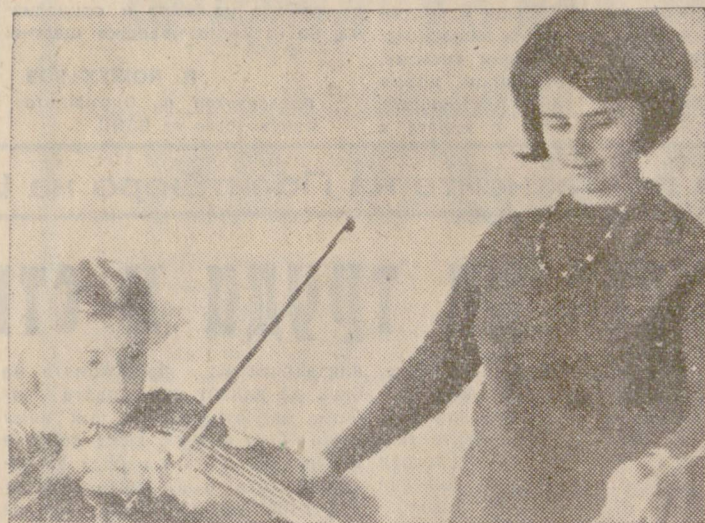
В VIII-ри съдебен изборителен район — Свищов — **Христо Вичев Христов**, роден 1926 г., чл. на БЗНС, досегашен съдия.

В Павликениски съдебен изборителен район — **Асен Григоров Петров**, роден 1915 г., член на БКП, досегашен съдия.

В Еленски съдебен изборителен район — **Илия Петров Бангов**, роден 1926 год., чл. на БКП, досегашен съдия.

ОКЪЖНА ИЗБОРИТЕЛНА КОМИСИЯ:

Председател: **Бл. Лазаров**
Секретар: **Ан. Минков**

Урок по цигулка в Детската музикална школа при народното читалище в гр. Свищов. Снимка: в. „Дунавско дело“

НА ВАШЕТО ВНИМАНИЕ, ВОДАЧИ!

В резултат на социалистическото строителство у нас значително нарасна движението на транспортни средства по улиците и пътищата. Това изисква постоянно да се повишава дисциплината и да се

създава безопасно движение. Въпреки усилията и проведените мероприятия от държавните органи и обществеността, ежегодно нарастват транспортните произшествия, поради нарушаване на Правилника за движение. Паралелно с автомобилните произшествия нарастват травматизмът и злополуките, причинени от тях поради неопазване на първа медицинска помощ и не навременно и правилно транспортиране на пострадалите.

Изпълкомът на Окръжния народен съвет и Окръжното управление на МВР — гр. В. Търново организират задължителни курсове за даване на първа долекарска помощ с всички водачи на моторни превозни средства — професионалисти и любители. Обучението ще се води по специална програма от здравните работници — лекари-специалисти, след което всеки водач ще полага изпит.

На всички водачи, завършили успешно курса, се дава специално удостоверение.

При провеждане на техническите прегледи на моторните превозни средства през 1966 год. ще се изисква от всеки водач удостоверение, че е преминал успешно курс за даване на първа медицинска помощ. Същите удостоверения ще се изискват и при проверка от контролните органи на МВР.

За водачите на моторни превозни средства — любители и мотористи от Велико Търново — изпълкомът на Градския народен съвет и Участък МВР организират курс на 13. II. 1966 година от 8 часа сутринта за мотористи в Профсъюзния дом, за любители-шофьори — в салона на ДНА, и за мотолюбители в школата на Окръжния комитет на ДОСО. Явяването на всички водачи на превозни средства е задължително.

Цифри и факти за физкултурата и спорта

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ЧЕТИРИ ГОДИНИ 64 313 души в окръжната физкултурна и 31 940 спортисти.

41 000 ТРУДЕЩИ СЕ и учащи се са носители на една от степените на значката ГТО на НРБ.

1100 ОТБОРА от окръжта участвуват в различните състезания по кръгова система. Еже седмично участвуват над 15 000 работници, кооператори и учащи се.

ДОСЕГА в Третата републиканска спартакиада, провеждана в чест на 25-годишнината на

народната власт, от окръжта са участвували 64 908 трудещи се. ПОВИШАВА СЕ спортното майсторство на нашите спортисти. 22 отбора от окръжта и дружествата участвуват в състезанията на „А“ и „Б“ републикански групи по: волейбол, баскетбол, футбол, вдигане на тежести, борба, лека атлетика, тенис на маса, хандбал и др.

419 СПОРТИСТИ са носители на I-ви спортен разред, 44 покриха нормите за майстори на спорта, от които 38 по плувен маратон, 2 по вдигане на тежести, 1 по конен спорт, 1

по борба, 1 по спортна стрелба, 1 по шах.

НИЕ ИМАМЕ 12 кандидата-майстори на спорта — 3 по конен спорт, 1 по борба, 1 по спортна гимнастика, 7 по шах.

В СЪСТЕЗАНИЯТА от Втората републиканска спартакиада, проведена в чест на 20-годишнината на народната власт, спортистите ни спечелиха 9 златни, 11 сребърни и 21 бронзови медали.

ПРЕЗ ГОДИНИТЕ на народната власт в окръжта са построени 43 стадиона, 11 плувни басейна, 23 спортни салона и др.

роман от съветския писател Вадим Кожевников

Шайнглиц скептически наблюдаваше процедурата по премерване на дрехите. Той гледаше мълчаливо и с насмешка. И даже тази евтиничка тяхна дреха, лишена от европейски блясък и шарлот, предизвикваше у него отвращение.

Очевидно, същите чувства изпитваше и Ландсдорф.

Случаи с курсант Фазата направи на Ландсдорф тежко впечатление. Той не съумя да разгадае тази силна личност. Беседата с него му внуши надежда, че този енергичен, образован юноша, сии на лекар, поварвал във фашистките догми, ще може да изпълни сложна, с далечен прицел задача. И как се измисли! Сега, ръководещ се от истинската на чистосъвестна безопасност, той се самоотстраня от нови опити да намери сред курсантите такъв ярък агент, каквито му се удаваха да вербува в много европейски страни.

Сега Ландсдорф се ограничаваше с докладите на ротмистър Герд, изисквайки от него не устна, а само писмена информация, та в случай на нещо да предава специално подобрени документи и да унищожи ония, които могат да свидетелствуват не в негова полза.

И само Дитрих, разярен от

случая с курсанта Фазата, с не обикновена и несвойствена му енергия стриктно следеше всички етапи от подготовката на специалната група. Така, той забеляза, че един от курсантите небрежно мери обувките, а когато ключарят на склада обърна внимание на този курсант, че подметката на единия чепък не е в ред, оня лекомислено каза: „А, добре, ще стане...“ И това беше достатъчно Дитрих веднага да отстрани курсанта от особената група.

Вайс направи от всичко това извод, че напрегнатото внимание на Дитрих ще стане сега особено опасно и за него самия.

Той се държеше с Дитрих с подчертана изтънченост и избягваше разговори, нямащи пряко отношение към службата.

Опитите на Дитрих да научи, какво впечатление му е направила смъртта на курсанта Фазата,

Похан пресече с небрежни реплики:

— Истерично момченце. Страхува се от агентурната работа и затова избяга.

— Но той се защитава до последния патрон!

— От страх пред наказанието за бегство. — И добави с насмешка: — От отчаяние. Страхува се от бой и всичко.

Старшина на школният лагер беше военнопленникът с прякор „Синигера“ — необикновено властен и безпощадно възкателен към курсантите.

През годините на първата световна война попаднал в плен в германците. В тридесета година, намирайки се в състава на съветска търговска делегация (той имал поръчение да купи боязливски принадлежности за текстилното производство), останал в Германия. Получавал помощи от белогвардейския център, донос

ничен в гестапо за просъветски настроени емигранти. Спуснал като агент в Съветския съюз, се изплашил. Парите пръснал по ресторанти и гуляи. Отзован обратно, бил затворен в концентрационен лагер, където доносничел за затворените немски комунисти, предизвиквайки ги към доверие, като се представял за съветски гражданин, заловен от гестапо. Провалил се. От лагера го взели в абвера, като специалист по руските работи. Показал се неосведомен. Станал преводач. Оженил се за улично момиче. За неприличната женитба го отстранили от абвера. Живеев от доходите на съпругата си. Когато съпругата му се оказала в специална болница, работил като портнер в ношен хотел. Отишъл в съветското посолство. По някакъв начин съумял да измаме хората. Съжалили го и му разрешили да се върне. Призован в Червената армия през юли 1941 година, избягал при немците.

Синигера говореше на курсантите:

— Русите — това са нация на селендур и войници, а генералите у нас винаги са били само немци. У немците, наистина, душа няма. Душа имахме ние, славяните. От нея само фантазия и глупост. Немецът какво обича? Реда, чистотата. Акуратността. Онова, което у нас няма. Съблюдавай ги и ще бъдеш цял.

Груб, тъй солдафон, той се стремеше още повече да подчерта тези си качества, за да спечели доверието на началството.

Ротмистър Герд считаше Синигера за образец екземпляр сла-

вянин.

Станал мнителен, Дитрих поддържал Синигера като таен сподвижник на руските монархисти, привърженици на единна, неделима велика Русия, на ония, които наивно предполагали, че щом Русия бъде освободена от болшевиките, на престола й ще се качи руски цар, а немците доброволно ще се отстранят. Дитрих считал, че такъв начин на мислене поражда вредни илюзии. Русия, Украйна, Кавказ са безкомпромисни колонии на великата германска империя. И никакви други форми на управление на тези територии са неприемливи. Който мисли друго, внасява подозрение. Дитрих установил наблюдение над Синигера.

Не внушаваше на Дитрих доверие и радост от шабната радиостанция, бившият шурмовак Хакке, когото той подозирал в съчувствие на Рем, ливидиран от фюрера заедно с другите ръководители на шурмовачите на 30 юли 1934 година в угодничеството на германския генералитет. Член на национал-социалистическата партия от 1930 година, Хакке беше също така предан нацист, както и обер-лейтенант Герлах, но малко по-мъчен от него. Хакке, както и Герлах, изпитавали мрачна неприязнь към Дитрих, виждайки в него един от представителите на вечно управляващата класа — на пруската аристократическа военщина.

Също така той се отнасяше и към Герд, разбирайки, че за Герд сътрудничеството с нацистите е само форма за взаимодействие на капиталистическите монополи с

нацистката върхушка. Но не по-вече.

Той се чувствуваше измамен в своите надежди. Бидейки ветеран на нацисткото движение, той разчитал на по-видно място, отколкото го му отделили, зачислявайки го в кадрите на тайната агенатура на нацистката партия, за да наблюдава за политическата благонадеждност на всеки нацист, независимо от длъжността и званието. Опитите му да опише на Вайс последният огриваваше с помощта на хитър способ. Достатъчно осведомен по историята на Древния Рим, Похан с увлечение разказваше на Хакке, какви ритуали и символи нацистите са позаимствували от римляните и какво са означавали те в първородния си вид. Това позволявало на Похан да се отклонява от отговорите на опасни въпроси и едновременно да демонстрира своите дълбоки познания в детайлите на фашистката катекизис.

Но животът на Вайс тук се състои не само да долава всевъзможните оттежки на отношенията на обкръжаващите го към него и, основавайки се на тях, да обмисля тактика на поведение с всеки поотделно. Той не можеше да съсредоточи всичките си сили и само на това, което по съвкупност съставляваше не-

говият труд на разузнавач: да събира, обработва, организира материали и да ги изпраща, а така също и да изучава ония, които се намират пред погледа му.

За да има възможност да осъществява своята задача, той беше длъжен преди всичко да се прослави като изправен служещ на абвера. И доколкото той не беше командувашо лице, а само изпълняващ команда, подчинен на много други, то, естествено, му се налагаше да изпълнява не само своята работа, но и част от работата на ония, на които беше подчинен. И не просто да изпълнява, а да изпълнява блиско, с оная педантична точност, каквато — така предполагал абверовците — е в кръвта на истинските немци.

Вайс знаеше: достатъчно е да допусне най-малък пропуск в службата, да се покаже на някоя неизпълнителен, и го очаква отчисление на фронта. И през всичкото време му се налагаше да проявява дълга бдителност: от една страна, служебна, без да забравя нито за секунда, че е абверовец, а от друга — бдителността на съветски разузнавач, успехът на работата на когото зависял пряко от успешността на неговата служба в абвера.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-27; отдели „Селскохотански“ и „Културен биг, хумор и сатира“ 23-08; отдел „Икономически“ 31-25; Съветско-полит. диктор 24-89.